

Medlem, vi lægge her en Afgift paa Færdselen tilssøs, medens ingen Afgift af lignende Beskaffenhed er lagt paa Færdselen tillands. Man siger nok, idet man gaar tilbage til Afgiftens Historie, at den er paalagt som Bederlag for den Nytte, man har af Tyr- og Vagervæsenet og i det Hele af den Ledelse i Færvandene, der er nødvendig for Skibsfarten, men dertil kan bemærkes, at der jo ogsaa er truffet mange Foranstaltninger og gjort meget for Landfærdselen. Der er jo baade anlagt Jernbaner og gjort mange andre Ting, som ikke give nogen direkte Indtægt for Staten, men der er dog ikke lagt nogen Skat paa Færdselen, saa fra den Side betragtet kunde der nok være nogen Rimelighed i at borttage Skibsafgiften. Men vi maa huske paa, at Skibsafgiften erlægges ogsaa af de fremmede Skibe, og der indvæder derved et noget andet Forhold ved Færdselen tilssøs end ved Færdselen tillands. Ganske at borttage Skibsafgiften for de danske Skibes Bedkommende og derimod lade den hvile paa de fremmede Skibe, tror jeg ikke ret vil lade sig gjøre, idet det vistnok vilde være et Indgreb i Konkurrense mellem de indenlandske og de fremmede Fartøier, et Indgreb, som man ikke ret vel bør skuide til. Derimod er det et andet Forhold, som omtales i § 10, og som nok maatte kunne indrettes noget anderledes. Der siges nemlig paa dette Sted i Lovforslaget, at naar danske Skibe blive frie for Afgift i fremmede Nationers Havne, saa skulle disse fremmede Nationers Skibe have en lignende Lettelse hos os. Dersom jeg nu f. Ex. antager, at der blev sluttet en saadan Overenskomst med England, saa at altsaa danske Skibe ikke kom til at betale nogen Afgift i engelske Havne, og engelske Skibe altsaa heller ikke kom til at svare nogen Afgift i danske Havne, saa vilde man kunne komme til det besynderlige Tilfælde, naar der i en engelsk Havn laa et engelsk Skib og et dansk Skib, der begge kunde tage Fragt ned til Danmark, at det danske Skib, naar det kom hertil, vilde komme til at betale Skibsafgift, medens det engelske Skib ved sin Ankomst hertil vilde være frit derfor. Da nu Skibsafgiften falder paa Varerne, ja, jeg ser, at den høitærede Finanzminister ryster paa

Hovedet, men jeg kan ikke opfatte Forholdet paa anden Maade — idet den maa betales af Fragten, saa vil altsaa det engelske Skib, der ligger i en engelsk Havn, kunne tilbyde sig for en mindre Fragt end det danske Skib; men det forekommer mig at være et Forhold, som man ikke ret vel kan gaa ind paa. Naar den ærede sidste Tale talte om, at man kunde paalægge de fremmede Skibe en større Skibsafgift end den, vi lagde paa vore egne, fordi Skibsafgiften i de fleste fremmede Havne er høiere end hos os, saa tror jeg ikke, at man ligefrem kan dømme derefter. For det Første veed jeg ikke, om det er i Overensstemmelse med de gjældende Traktater at gjøre et saadant Skridt, og for det Andet mener jeg, at man maa være varsom med, hvorledes man ordner dette Forhold, idet der paa mange Steder i fremmede Havne betales Afgifter, som ikke kunne sammenlignes med, hvad der hos os kaldes Skibsafgifter. Dels betales der paa mange Steder efter Dregttigheden og dels efter andre forskjellige Forhold, som ere saaledes sammenblandede, at det er meget vanskeligt at uddrage, hvilke Dele af Afgifterne der er lig vor Skibsafgift. Jeg tror ikke, at man kan komme hørt fra Afgiften paa fremmede Skibe, men at Noget deraf maa bevares, og da Afgiften efter min Mening falder paa Fragten, altsaa paa Varerne, saa gjør det ikke nogen væsentlig Forskjel, om den er noget større eller mindre; men jeg mener rigtig nok, at hvor man i Overensstemmelse med Traktaterne kan beskytte de danske Skibe overfor de fremmede, bør man gjøre det, og navnlig bør man ikke i noget Tilfælde stille dem ugunstigere end disse.

A. Sage: Jeg har rigtig nok meget ofte maattet henvende mig til det høie Thing om Skibsafgifterne, men jeg haaber, at det maa være mig tilladt endnu engang at henlede Opmærksomheden derpaa, og selv om jeg skulde komme til at gjentage, hvad jeg ved tidligere Leiligheder har sagt, haaber jeg dog, at man vil være overbærende. Skibsafgiften er en Afgift, som jeg har bekæmpet, saa længe jeg har været her i Thinget, og det Første, som jeg, efterat det offentlige Liv her i Landet var be-